

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुन्याएर धाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका
प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा
हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३८ | अंक २३६ | बुटवल | २०८३ भदौ २३ गते, मंगलबार

नेपाल संवत् ११४६ | Tuesday September 08, 2026

पृष्ठ ४ | मूल्य रु. १० मात्र

Lumbini

सबै दल र नागरिक कताबद्ध बनौं : राष्ट्रपति

बुटवल । राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले विनाशकारी प्राकृतिक विपत्तिको घडीमा सम्पूर्ण राजनीतिक दल र नागरिकहरूलाई एकताबद्ध हुन आह्वान गरेका छन् । सोमबार राष्ट्रका नाममा सम्बोधन गर्दै बाढीले पुर्‍याएको अकल्पनीय क्षतिप्रति दुःख व्यक्त गरे ।

आफ्नो सम्बोधनमा राष्ट्रपतिले यो समय राजनीतिक विवाद वा एकअर्कांलाई दोषारोपण गर्ने नभई राष्ट्रिय एकता र ऐक्यबद्धता प्रदर्शन गर्ने समय भएको बताए । 'यो विभाजनको समय होइन, यो त राष्ट्रिय एकता र पुनरुत्थानको समय हो ।' उनको भनाइ छ । बाढीमा ज्यान गुमाउने नेपाली तथा विदेशी नागरिकप्रति श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै पौडेलले शोकसन्तप्त परिवारजनमा समवेदना व्यक्त गरे । उनले हराइरहेकाहरूको खोजी र घाइतेहरूको शीघ्र उपचारका लागि सरकारको ध्यानाकर्षण गराएका छन् ।

जोखिमपूर्ण अवस्थाका बाबजुद उद्धारमा खटिएका नेपाली सेना, नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी बल, स्वास्थ्यकर्मी र स्वयंसेवकहरूको अदम्य साहसको प्रशंसा गर्दै राष्ट्रपतिले उनीहरूको सेवाभावले नेपालको राष्ट्रिय चरित्र भल्काएको बताएका छन् । उनको भनाइ छ-'तर, कठिन भौगोलिक अवस्था, क्षतिग्रस्त सडक र अस्थिर एवम् जोखिमपूर्ण परिस्थिति हराइरहेका व्यक्तिहरूको खोजी तथा उद्धार कार्यलाई अवरुद्ध गर्ने वा परित्र्याग गर्ने कारण बन्दुहुँदैन ।' विस्थापित नागरिकहरूको लागि सुरक्षित आश्रय, खाद्यान्न, औषधि र मनोसामाजिक परामर्श सुनिश्चिततामा उनको जोड छ । मृतकहरूको पहिचान गर्दा डीएनए नमूना संकलन गरी व्यवस्थित र विश्वसनीय प्रक्रिया अपनाउन पनि उनले सरकारको ध्यानाकर्षण गराएका छन् । अन्तर्राष्ट्रिय समुदायलाई सम्बोधन गर्दै उनले भनेका छन्-'नेपालजस्ता परिस्थितिकीय रूपमा प्रभावित राष्ट्रहरूको आवाज सुनिनुपर्छ । म अन्तर्राष्ट्रिय समुदायसमक्ष जलवायु न्याय सुनिश्चित गर्न ठोस कदम चाल्न आह्वान गर्दछु ।'

राष्ट्रपतिले उद्धार र राहतमा सहयोग गर्ने देश र अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाहरूलाई धन्यवाद दिएका छन् । पुनर्निर्माण र पुनःस्थापनाको प्रक्रिया सुरु गर्दा अबको विकास मोडेलमाथि पनि पुनर्विचार गर्नुपर्ने आवश्यकता औँल्याउँदै पीडितका गुनासा र माग ग्रहण गर्न सरकारलाई सुझाव दिएका छन् । राष्ट्रपति पौडेलले नेपाली जनताको धैर्य र साहसले विगतका विपत्तिलाई भई यस पटक पनि पार पाउने विश्वास जनाएका छन् ।

प्रधानमन्त्री असोज ६ गते अमेरिका जाने

बुटवल । प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाह (बालेन) असोज ६ गते अमेरिका जाने भएका छन् । संयुक्त राष्ट्रसंघको महासभामा सहभागी हुन उनी न्युयार्क जाने भएका हुन् । शाह असोज ९ गते स्वदेश फर्किने कार्यक्रम छ ।

महासभालाई प्रधानमन्त्री शाहले असोज ८ गते सम्बोधन गर्ने तय भएको छ । रसुवा भोटेकोसी बाढीले ठूलो जनघनको क्षति गरेपछि प्रधानमन्त्रीलाई महासभामा गएर आवाज उठाउन दबाब बढेको थियो ।

त्यहाँ उनले जलवायु परिवर्तनका कारण नेपालले भोग्नु परेका समस्याका विषयमा राष्ट्रसंघको ध्यानाकर्षण गराउनेछन् । यसअघि परराष्ट्रमन्त्री शिशिर खनालको नेतृत्वमा नेपाली प्रतिनिधिमण्डल महासभामा सहभागी हुने तय भएको थियो । तर, बाढीका कारण प्रधानमन्त्री नै महासभामा गएर जलवायु न्यायका विषयमा संसारको ध्यानाकर्षण गराउनुपर्ने आवाज उठेपछि शाह न्युयार्क जाने भएका हुन् ।

बाढीपीडितलाई एक करोडको राहत जुट्यो

बुटवल । बाढी तथा प्राकृतिक विपद्बाट प्रभावित नागरिकको राहत तथा पुनःस्थापनाका लागि वाल्डो डाइनेस्ट्री, इन्टरनेसनल बुद्धिस्ट सेन्टर र नेपाल एण्डोले एक करोड रूपैयाँ बराबरको सहयोग गरेका छन् ।

संस्थाका अध्यक्ष स्टेवाड चेओड र लियाडको नेतृत्वमा नगद ५० लाख रूपैयाँ तथा खाद्यान्न र अन्य अत्यावश्यक राहत सामग्रीमा ५० लाख रूपैयाँ बराबरको सहयोग प्रदान गरिएको हो ।

राहत सहयोगअन्तर्गतको ५० लाख रूपैयाँ रकमको चेक नेपालका पर्यटन, संस्कृति तथा नागरिक उड्डयनमन्त्री खड्गराज पौडेल 'गणेश'लाई हस्तान्तरण गरिएको छ । मन्त्री पौडेलले उक्त चेक अर्थमन्त्रीको तर्फबाट राहतका लागि ग्रहण गरेका हुन् ।

बाढी तथा अन्य प्राकृतिक विपद्का कारण प्रभावित नागरिकको तत्कालीन आवश्यकता सम्बोधन तथा राहत वितरणमा सहयोग पुगोस् भन्ने उद्देश्यले उक्त सहयोग गरिएको जनाइएको छ ।

अध्यक्ष स्टेवाड चेओड र लियाडले विपद्को समयमा प्रभावित समुदायलाई सहयोग गर्नु सामाजिक उत्तरदायित्व भएको भन्दै राहत तथा पुनःस्थापनाका लागि सहयोग निरन्तर रहने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेका छन् ।

संस्थाका सदस्य समेत रहेका लुम्बिनी प्रदेश सांसद विष्णु पन्थीको अनुरोधमा उक्त संस्थाले उक्त आर्थिक र जिन्सी सामग्री सहयोग गरेको हो ।

जलविद्युत् आयोजनाका सुरुङ्गमा

१ सय २१ जना मात्रै फसेका रहेछन् : सेना

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

नेपाली सेनाले रसुवा बाढीका कारण भोटेकोसी तथा त्रिशूली नदी क्षेत्रमा रहेका जलविद्युत् आयोजनाका सुरुङ्गमा १ सय २१ जना मात्रै फसेको बताएको छ ।

राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणमा सोमबार आयोजित कार्यक्रममा नेपाली सेनाका सहायक रथी सुवासजंग थापाले उक्त जानकारी दिएका हुन् । उनका अनुसार रसुवागढीमा ५, लाङटाङमा ७, चिलिमेमा ७, अपर त्रिशूली-१ मा करिब ५०, त्रिशूली ३ ए मा करिब ४२ गरी १२१ जनाको हाराहारीमा टनेल भित्र रहेका छन् ।

त्रिशूली ३ बी मा हराएका सबै व्यक्ति टनेलभित्र प्रवेश गरेका व्यक्ति नभएको उनले बताए । विभिन्न परियोजनासँग आबद्ध सबै व्यक्ति टनेलभित्र फसेको भनेर बुझ्न नहुने उल्लेख गरे ।

परियोजनामा काम गर्नेहरू ९ सयभन्दा बढी सम्पर्कविहीन भएको भएपनि ती सबै टनेलभित्र भने नरहेको उनको भनाइ छ ।

सहायक रथी थापाले भने-'परियोजनाहरूबाट टनेललगायत कार्य र सम्पूर्ण हेर्दाखेरि ९ सयको हाराहारीमा सम्पर्कविहीन देखाएपनि त्यो टनेल भित्र फसेका व्यक्ति होइनन्, परियोजनासँग आबद्ध व्यक्तिहरू हुन् । अब सरसती हिसाब गर्ने हो भने रसुवागढी ५, लाङटाङ ७, चिलिमे ७, अपर त्रिशूली १ ५०, त्रिशूली ३ ए ४०, त्रिशूली ३ बी मा गरी हाराहारी १२१ जना मात्रै टनेलभित्र पसेको तथ्य देखिन्छ । त्रिशूली ३ बीमा सम्पर्कविहीन भएका सबै टनेलभित्र रहेको होइनन् ।'

उनले टनेलको पूर्ण ब्रेकथ्रु नभएसम्म टनेलभित्र फसेका व्यक्तिको खोजी कार्य जारी रहने बताए । उनले भने-'जबसम्म सम्पूर्ण टनेल ब्रेकथ्रु हुँदैन, त्यति-जेलसम्म यो जारी नै रहन्छ । अर्को सरकारले नै अब नगर्ने भन्ने निर्णय गर्छ अथवा प्राधिकरणले नै त्यससम्बन्धी ल पुग्यो भनेर नभनिजेलसम्म हाम्रो खोजी जारी नै रहन्छ र हाम्रो आशा अहिलेसम्म पनि मरेको छैन ।'

उनले सेनाले अहिले सूचनामा आधारित उद्धारलाई प्राथमिकतामा

९८ जनाको शव मात्रै परिवारलाई हस्तान्तरण

बुटवल । भोटेकोसी बाढीमा ज्यान गुमाएकाहरूमध्ये हालसम्म ९८ जनाको शव मात्रै परिवारलाई हस्तान्तरण गरिएको छ । राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणले सोमबार साँझ ६ बजेसम्म ९८ शव परिवारलाई हस्तान्तरण गरिएको जनाएको छ । अन्य शव सनाखत हुन सकेको छैन । हालसम्म भोटेकोसी बाढीमा ज्यान गुमाएका एक हजार ३५९ जनाको शव भेटिएको छ । सबैभन्दा बढी चितवनमा ३६३ शव भेटिएका छन् ।

त्यस्तै, रसुवामा १६९, नुवाकोटमा १९७, धादिङमा ७०, गोरखामा ७५, तनहुँमा ३८, नवलपरासी पूर्वमा २२३ र नवलपरासी पश्चिममा २२१ शव फेला परेका प्राधिकरणले जनाएको छ । बाढीमा परेर हालसम्म चार हजार ९९४ जना सम्पर्कविहीन छन् । सबैभन्दा बढी नुवाकोटमा दुई हजार ३४० जना सम्पर्कविहीन भएको जिल्ला प्रशासन कार्यालय, नुवाकोटले प्राधिकरणलाई जानकारी गराएको छ ।

सम्पर्कविहीन हुनेमध्ये ५८७ जना विदेशी नागरिक छन् । त्यस्तै, एक सय सुरक्षाकर्मी पनि सम्पर्कविहीन छन् ।

जलविद्युत् आयोजनाहरूमा हराएका कर्मचारी तथा मजदुरको खोजी भइरहेको छ । भोटेकोसी नदीमा रहेका विभिन्न जलविद्युत् आयोजनामा नेपाली र विदेशी उद्धारकर्ता खोजीमा जुटिरहेका छन् ।

राखेको जानकारी दिए । कुनै स्थानमा व्यक्ति फसेको वा सम्भावित अवस्थाबारे सूचना प्राप्त हुनेबित्तिकै टोली परिचालन गरी खोजी गर्ने

छिटो उद्धारको माग गर्दै माइतीघरमा प्रदर्शन

बुटवल । माथिल्लो त्रिशूली-३ बी जलविद्युत् आयोजनामा फसेकाहरूको उद्धार र खोजी कार्यमा प्राथमिकतामा दिन माग गर्दै माइतीघरमा प्रदर्शन गरिएको छ । सोमबार हाइड्रोमा फसेका आफन्तहरूले माइतीघरमा प्रदर्शन गरेका हुन् । उनीहरूले सरकारले माथिल्लो ३ बी मा उद्धार तथा खोजी कार्यमा सरकारले चासो नदेखाएको आरोप लगाएका छन् ।

सरकारले आफूले पनि खोजी कार्यमा चासो नदिएको र आफन्तहरूलाई पनि खोजी गर्न जान नदिएको उनीहरूको गुनासो छ । रसुवा बाढीपछि त्रिशूली ३ बी जलविद्युत् आयोजनामा कार्यरत १७८ जना कर्मचारी तथा श्रमिक सम्पर्कविहीन छन् । तर नेपाली सेनाले भने १२१ जना मात्र फसेको बताएको छ ।

बाढीले आयोजनालाई पूर्ण रूपमा क्षति गरेको छ । सरकारले उद्धार तथा खोजी कार्यको लागि उक्त आयोजनाको भौतिक संरचना नै पत्ता लगाउन सकेको छैन । उक्त आयोजनामा उद्धार कार्य कठिनाई देखिएको सरकारको भनाइ छ, तर पीडितहरूले भने उद्धारमा कठिनाई छ भन्दैमा सरकार पन्छिन नभिल्लने बताउँछन् ।

बाढी प्रभावित सुमना श्रेष्ठ अमात्यले त्रिशूली ३ बी मा कार्यरत कर्मचारी तथा कामदारहरूको खोजीकार्यमा सरकारले अदारुक्ता नदेखाएको बताइन् । उनको श्रीमान वरिष्ठ भूगर्भीय सुमेश अमात्य हाल सम्पर्क विहीन छन् ।

गृह मन्त्रालयमा गएर पटकपटक ध्यानकर्षण गराउँदा पनि सरकारले चासो नदिएको उनको भनाइ छ । सरकारले हेलिकप्टर लगायतका उपकरण लगेर उद्धार गर्नुपर्नेमा कुटो कोदाले लिएर पठाएको उनको आरोप छ । उनले भनिन्-'बाढी गएको ३/४ दिनमा नै हामी गृहमन्त्रालयमा ध्यानाकर्षण गराउन गएका थियौं, तर त्यहाँ हामीलाई भेट्न दिइएन । रेस्क्यू भइरहेको छ, किन आतिएको भन्नेकुप उनीहरूले गरे । सरकारले रेस्क्यू गर्न नै जानेको रहेनछ, कुटो कोदालो बोकेर रेस्क्यू गर्न जाने हो, सरकार कति लाचार छ भने यहीँबाट थाहा भयो नी त ।'

सरकारले आफ्नोहरू जीवित भए जीवित र नभएमा शव भएपनि आफन्तलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने पीडितहरूको भनाइ छ । हेलिकप्टर लगायत अरु उपयुक्त उपकरण लगेर तत्काल उद्धार कार्यलाई तिब्रता दिन उनीहरूले माग गरेका छन् ।

बाढी गएको लामो समयसम्म पनि उद्धार हुन नसक्नु सरकारको लाचारीपन भएको पीडितहरूको भनाइ छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

रणनीति अपनाइएको उनको भनाइ छ ।

खोजी तथा उद्धारसँगै सेनाले पुनर्निर्माण र पुनःस्थापनाका कामसमेत अघि बढाएको जनाएको छ । त्यसअन्तर्गत तुइन तथा भोलुङ्गे पुल निर्माण, रैकी तथा अवरुद्ध सडक खोल्ने काम सुरु गरिएको सेनाको भनाइ छ ।

रास्वपाको सरकार बने पनि सुशासन हरायो : यादव

मोहम्मद हबिब

भैरहवा

जनता समाजवादी पार्टी (जसपा), नेपालका अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले विकसित र शक्तिशाली राष्ट्रहरूले गरेको वातावरणीय प्रदूषणका कारण नेपाल जलवायु संकटको ठूलो जोखिममा परेको बताएका छन् । विकसित मुलुकहरूले उत्सर्जन गरेको कार्बनडाइअक्साइड र हरितगृह ग्यासका कारण हिमनदी पग्ल्ने दर बढेको र वातावरणीय सन्तुलन बिग्रिएको उल्लेख गर्दै उनले नेपालको यसमा कुनै योगदान नरहेको स्पष्ट पारे ।

जसपा नेपाल जिल्ला कार्यसमिति, रुपन्देहीले सोमबार भैरहवामा आयोजित कार्यक्रममा भेला तथा अभिमुखीकरण कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै अध्यक्ष यादवले अब नेपालले संयुक्त राष्ट्रसंघ जस्ता अन्तर्राष्ट्रिय मन्चहरूमा उभिएर अनुदान वा सहायता होइन, क्षतिपूर्ति र न्यायका लागि आवाज उठाउनुपर्नेमा

जोड दिए ।

पूर्वउपप्रधानमन्त्री समेत रहेका अध्यक्ष यादवले वातावरण प्रदूषण र जलवायु परिवर्तनको मारमा परेका हिमाली तथा दक्षिण एसियाली क्षेत्रका भारत, बंगलादेश, पाकिस्तान, भुटान र चीन जस्ता छिमेकी मुलुकहरूसँग मिलेर संयुक्त रूपमा अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा लड्नुपर्ने आवश्यकता औँल्याए । यो समस्या सामूहिक भएकाले सबै प्रभावित राष्ट्रहरू एकजुट भएर अघि नबढे पर्यावरणको संकट भन्ने भयावह हुँदै जाने उनको भनाइ थियो ।

यसैगरी देशको राजनीतिक अवस्थाबारे समीक्षा गर्दै अध्यक्ष यादवले मुलुक हाल प्राकृतिक प्रकोपका साथै गम्भीर राजनीतिक र आर्थिक संकटबाट गुजिरहेको बताए । विगत ३४ वर्षमा ३० पटक सरकार बनाउने र ढाल्ने तथा पार्टी जोड्ने र तोड्ने खेल मात्रै भएकाले जनताले सुशासनको अनुभूति गर्न नपाएको उनले दाबी गरे ।

» बाँकी ३ पेजमा

लुम्बिनी

सम्पादकीय

कमजोरीबाट पाठ सिकेर

बधशाला चलाऊ

राज्यको करोडौं लगानी भएको बुटवल बधशाला नचल्दा लगानीमा प्रश्न उठेको छ । सार्वजनिक निजी साभेदारी मोडलमा चलाउने पूर्व प्रतिबद्धता त्यागेर बुटवल उप-महानगरपालिकाले एउटा निजी कम्पनीलाई बधशाला सञ्चालनको जिम्मेवारी दियो । बधशाला सञ्चालनबारे उप-महानगरपालिका-किसान र मासु व्यवसायीबिचको विवादले बधशाला सञ्चालनको जिम्मेवारी पाएको कम्पनीले बधशाला सञ्चालन गर्न सकेन् । अहिले बधशाला सञ्चालनको जिम्मेवारी पाएको मुक्तिनाथ लाइभस्टक प्रा.लि. अहिले उप-महानगरपालिकाबाट क्षतिपूर्ति माग गर्दै अदालत गएको छ । अदालतमा विचाराधीन विषय भन्दै पन्छाउनुको साटो सञ्चालनको मोडालिटी तयार गर्न उप-महानगरपालिकाले पहलकदमी लिनुपर्छ । सम्भवतः अदालतबाट यो विषयको ढुंगो छिटो लामेछ ।

बुटवल उपमहानगरपालिका-१० रामनगरमा २ बिघा ३ कट्ठा क्षेत्रफलमा निर्माण भएको बधशाला तीन वर्षअघि २३ करोड ९६ लाखमा निर्माण सम्पन्न भएको हो । यो बधशालामा दैनिक एक हजार खसीबोका बध गर्न मिल्छ । बाख्राको चरन, होल्डिङ सेन्टर, पशु स्वास्थ्य जाँच, सुरक्षा कक्ष, फोहर प्रशोधन केन्द्र, हरियाली उद्यान र बैगैचासहितको यो बधशाला नेपालकै नमूना आयोजना हो ।

यो आयोजना सञ्चालन नहुँदा आयोजनाले परिकल्पना गरेको लक्ष्य हासिल हुन सकेन् । आयोजनाले नतिजा दिन नसकेपछि नागरिकको करबाट खर्च हुने बजेटमाथि प्रश्न उठ्नु स्वभाविकै हो । नागरिकले तिरको करबाट बजेट विनियोजन र खर्च हुन्छ । नागरिकको हितको लागि बन्ने आयोजनाले उचित प्रतिफल दिन सक्नुपर्छ । सार्वजनिक निजी साभेदारी मोडलबाट चलाउने सहमतिलाई खारेज गरेर एउटा कम्पनीले व्यवस्थित ढंगले चलाउँछ भन्ने आकलन फेल भएको छ । अब बधशाला छिटो चलाउन उप-महानगरपालिकाले पहलकदमी लिनुपर्छ । यो कसैको हार वा जितको विषय नभएर राज्यको जिम्मेवारीको विषय हो, नागरिकप्रति जवाफदेही हुनु हो । अब उप-महानगरपालिकाले बधशालाको दिगो सञ्चालनका लागि पहलकदमी लिनुपर्छ ।

राज्यको २३ करोड लगानी भएको बधशाला अलपत्र पर्दा आगामी दिनमा यस्ता आयोजनामा हुने लगानीबारे प्रश्न उठ्नु राम्रो होइन । लगानी गर्न हच्कनुपर्ने देखियो । उप-महानगरपालिका स्थानीय सरकार हो, घरदैलोको सरकारले वस्तुगत अवस्था बुझेर अघि बढ्दा जित स्थानीय सरकारकै हुन्छ । राज्यको लगानी प्रतिफलमुखी हुँदा विकासप्रति नागरिकको अपनत्व हुन्छ । विगतका कमजोरीबाट पाठ सिक्दै बधशालालाई चलाउने जिम्मा बुटवल उप-महानगरपालिकाको हो ।

सेयर बजार

१८ अङ्कले बढ्यो

काठमाडौं । साताको पहिलो कारोबार दिन सोमबार नेपाल स्टक एक्सचेन्ज (नेप्से) परिसूचकमा उत्साहजनक सुधार देखिएको छ । नेप्से १८.०७ अङ्कले बढेर २५६०.८४ विन्दुमा पुगेर बन्द भएको छ ।

बजारमा कुल ३५२ वटा कम्पनीका ९२ लाख ९८ हजार ९४ किता सेयर ५० हजार ८४४ पटक खरिदबिक्री भएका छन् । यसबाट कुल ३ अर्ब ८३ करोड १५ लाख ८४ हजार ४२३ रुपैयाँ बराबरको कारोबार भएको छ ।

कुल १९५ कम्पनीको सेयर मूल्य बढेको छ भने ७९ कम्पनीको मूल्यमा गिरावट आएको छ । ४ कम्पनीको सेयर मूल्य भने स्थिर रहेको छ । पिथोर इनर्जी नामक कम्पनीको सेयर मूल्यमा १५ प्रतिशतको उछाल आउँदा अन्य धेरै बढ्ने कम्पनीहरूको मूल्य

एकल अङ्कमा मात्रै सीमित छ ।

फाइनान्स र ट्रेडिङ बाहेक सबै सूचक बढेका छन् । निर्जीवन बीमा कम्पनी सूचक सबैभन्दा धेरै २.०५ प्रतिशतले बढेको छ । बाढीका कारण विभिन्न संरचना बन्द हुँदा निर्जीवन बीमा क्षेत्रमा देखिएको पहिरो अहिलेको सुधारले थामेको देखिएको छ । बैकिङ र उत्पादनमूलक क्षेत्रमा समेत सोही अनुसारको वृद्धि देखिएको छ ।

कारोबार रकमका आधारमा रिलायन्स रिफाईन्ड मिल्स शीर्ष स्थानमा रह्यो । यस कम्पनीको २५ करोड २१ लाख ६६ हजार रुपैयाँ भन्दा बढीको सेयर कारोबार भएको छ । त्यसैगरी, गरिमा विकास बैंकको १७ करोड ८८ लाख, सोलु हाइड्रोपावरको १६ करोड २७ लाख र एसवाई प्यानलको १३ करोड ४४ लाख रुपैयाँ बराबरको सेयर कारोबार भएको छ ।

प्रकृतिलाई जित्न सकिँदैन : स्वभाव बुभेेर सुरक्षित रहन सकिन्छ

राजु सिटौला

विश्वव्यापी तापवृद्धिले हिमनदी र उच्च हिमाली ढलानमा दीर्घकालीन परिवर्तन ल्याइरहेको तथ्य स्थापित भए पनि कुनै एक विशिष्ट घटनाको कारण निर्धारण गर्न छुट्टै वैज्ञानिक अध्ययन आवश्यक हुन्छ ।

यसको अर्थ जलवायु परिवर्तनको जोखिम कम आँक्नु होइन । बरु ठूलो परिमाणमा हरितगृह ग्यास उत्सर्जन गर्ने देशहरूले उत्सर्जन घटाउनुका साथै नेपालजस्ता उच्च जोखिम भएका तर न्यून उत्सर्जन गर्ने देशलाई अनुकूलन, पूर्वसूचना र वैज्ञानिक अनुसन्धानमा सहयोग गर्नुपर्छ ।

यस्ता घटना नेपालमै पहिलो होइन

हिमताल विस्फोटमात्रै हिमाली बाढीको स्रोत होइन । इतिहासमा चट्टान हिम पहिरो, ग्रेभान बहाव र नदी अवरोधपछि उत्पन्न भएका यस्ता विपत्ति बारम्बार देखिएका छन् ।

सन् ०१८ मा तिब्बतको सेडोङ्पु क्षेत्रमा चट्टान हिमनदी टुक्रिएपछि यार्लुङ साङ्पो नदी अवरुद्ध भएर अस्थायी ताल बनेको थियो । सन् २०२१ मा भारतको उत्तराखण्डस्थित चमोली क्षेत्रमा रोन्टी पिकबाट खसेको विशाल चट्टान हिम पहिरोले ऋषिगङ्गा-धौलीगङ्गा उपत्यकामा करिब दुई सय मानिसको ज्यान लियो । सन् २०२५ मा श्वट्जरल्यान्डको ब्याटेन गाउँमाथि भएको बर्च हिमनदीसँग सम्बन्धित पहिरोले गाउँको अधिकांश भाग पुरै नदीसमेत अवरुद्ध पारेको थियो । यी घटनाले एउटै पाठ सिकाउँछन् – हिमतालमात्र होइन, हिमनदी र त्यस वरपरका अस्थिर चट्टानी ढलान पनि विनाशकारी विपत्तिको प्रारम्भिक स्रोत बन्न सक्छन् ।

जोखिम नदी किनारमा मात्रै छैन

नेपाल भूकम्प, पहिरो, हिमताल विस्फोट, चट्टान-हिम पहिरो, नदीजन्य बाढी, ग्रेभान बहाव र पहिरोले बनाएका प्राकृतिक बाँध फुट्दा आउने बाढीसमेत गरी बहुप्रकोपीय जोखिम भएको देश हो । चिन्ताजनक के हो भने धेरै घना बस्ती नदीले हजारौं वर्षमा बनाएका मैदान, नदी सङ्गम र पहाडबाट निस्केका खोलाले ग्रेभान थुपारेर बनाएका अलुभियल प्यान भनिने पत्र । आकारको जमिनमाथि विकसित भएका छन् ।

पोखरा यसको उत्कृष्ट उदाहरण हो । सम्पूर्ण पोखरा एउटै जोखिममा छैन तर सेती नदीको सक्रिय करिडोर, बाढीले थुपारेका होचा मैदान र नदी बहाव क्षेत्रनजिक अनियन्त्रित बस्ती विस्तारले जोखिम बढाउँछ । मेलम्ची अर्को उदाहरण हो । सन् २०२१ को बाढीमा नदीले ठूलो परिमाणमा ग्रेभान थुपाउँ बजार र पूर्वाधारमा व्यापक क्षति पुऱ्याएको थियो । पूर्वी नेपालको कोसी अलुभियल प्यानमा त इतिहासभर नदीले धार परिवर्तन गरिरहेकाले वर्तमान नदीधार मात्रै हेरेर जोखिम मूल्याङ्कन गर्नु अपर्याप्त नै हुन्छ ।

त्यसैले कुनै समयभर जमिन देख्दा पहिलो प्रश्न हुनुपर्छ – यो जमिन कसरी बनेको हो ?

त्यो भूभाग हजारौं वर्षको बाढी, धार परिवर्तन वा ग्रेभान बहावले बनेको हो भने भविष्यमा पनि त्यही प्राकृतिक प्रक्रिया दोहोरिन सक्छ । प्रकृतिले आफ्नो पुरानो बाटो सँजले बिसँदैन ।

हाम्रो कमजोरी : विपत्तिपछि बिसँने बानी

विसं २०७२ सालको भूकम्पपछि भूकम्पप्रतिरोधी भवन, भवन सहिता र जोखिमबारे व्यापक बहस भयो । केही वर्षमै त्यो उत्साह हरायो । बाढी आए नदी अतिक्रमण सम्भन्झैँ, पहिरो गए अव्यवस्थित सडक सम्भन्झैँ, हिमताल विस्फोट भएपछि अनुगमन सम्भन्झैँ अनि फेरि पुरानै अभ्यासमा फर्कन्छौं ।

पछिल्ला अध्ययनले हिन्दुकुश हिमालय क्षेत्रमा हिमताल र हिमनदीसँग सम्बन्धित जोखिम बाढिरहेको देखाएका छन् । नेपालमा करिब २,०७० हिमताल पहिचान भएका छन् र तीन प्रमुख नदी बेसिनका ४७ सम्भावित जोखिमयुक्त हिमतालमध्ये २१ नेपालमै पर्छन् ।

तर अगस्ट २६ को घटनाले नयाँ चेतावनी दिएको छ – अब हिमतालको मात्रै निगरानी गरेर पुग्दैन । अस्थिर हिमनदी, पर्माफ्रोस्ट क्षेत्र, चट्टानी ढलान, सुस्त गतिमा सर्ने ठूला पहिरो र तिनको तल्लो तटीय प्रभाव क्षेत्रसमेत समेट्ने बहुजोखिम अनुगमन प्रणाली आवश्यक छ ।

समाधानका वार आधार

पहिलो – जोखिमयुक्त भूभागमा नयाँ बस्ती नबसाल्ने

विपद् जोखिम न्यूनीकरणको सबैभन्दा प्रभावकारी उपाय अत्याधुनिक प्रविधि होइन । बरु अत्यधिक जोखिम भएका स्थानमा विद्यालय, अस्पताल, घना बस्ती र महत्वपूर्ण

पूर्वाधार नबनाउनु हो । जोखिम संवेदनशील भूउपयोग योजना कानुनसँग जोडिनुपर्छ र आवश्यक परे चरणबद्ध सुरक्षित स्थानान्तरणसमेत विचार गर्नुपर्छ ।

दोस्रो – वैज्ञानिक अनुगमन र पूर्वसूचना

जीपीएस, आईएसएसआर (InSAR), भूउपग्रह, फोटो क्यामेरा, भूकम्पीय संवेदक र स्वचालित नदी जलमापन प्रणाली प्रयोग गरेर हिमनदी, हिमताल, पहिरो र नदीको नियमित निगरानी गर्न सकिन्छ ।

तर सेन्सर राख्नुमात्रै पूर्वसूचना होइन । प्रभावकारी प्रणालीका चार आधार हुन्छन् – जोखिमसम्बन्धी ज्ञान, अनुगमन र पूर्वनिगमन, चेतावनी सम्प्रेषण तथा समुदायको पूर्वतयारी ।

तेस्रो – चेतावनीलाई तत्काल कार्यमा रूपान्तरण

एसएमएस वा माइकिङ गरेरमात्र जिम्मेवारी पूरा हुँदैन । गम्भीर जोखिमको पूर्वनिगमन हुँदा स्थानीय प्रशासनसँग क्षेत्र खाली गराउने, साइड सञ्चालन गर्ने, सुरक्षित निकास मार्ग सक्रिय गर्ने र नागरिकलाई सुरक्षित स्थानमा पुऱ्याउने स्पष्ट अधिकार र कार्ययोजना हुनुपर्छ ।

चौथो – जनचेतना र नियमित पूर्वाभ्यास

समुदायले चेतावनीको अर्थ बुझ्नुपर्छ । कहाँ जाने, कुन मार्ग सुरक्षित छ, ज्येष्ठ नागरिक र बालबालिकालाई कसरी सार्ने, प्राथमिक उपचार कहाँ पाइन्छ ?

यस्ता विषय विपत्ति आउनुअघि नै अभ्यासबाट सिकाइनुपर्छ । विद्यालय, स्थानीय सरकार, सुरक्षा निकाय र समुदायको संयुक्त पूर्वाभ्यास अनिवार्य हुनुपर्छ ।

जापानबाट सिक्न सकिने पाठ

जापानले भूकम्प रोक्न सकेको त छैन, तर उसले भूकम्पसँग सुरक्षित भएर बाँच्ने प्रणाली निर्माण गरेको छ । त्यहाँ भवन मापदण्ड, जोखिम नक्साङ्कन, पुराना संरचनाको प्रबलीकरण, नियमित पूर्वाभ्यास, जनचेतना र पूर्वसूचना प्रणाली एकीकृत रूपमा सञ्चालन हुन्छन् ।

नेपालले जापानको आर्थिक क्षमताको नक्कल गर्न नसक्ता तर जोखिम नक्सालाई भूउपयोगसँग जोड्ने, भवन सहिता कार्यान्वयन गर्ने, नियमित पूर्वाभ्यास गर्ने र चेतावनीलाई तत्काल नागरिक सुरक्षामा रूपान्तरण गर्ने संस्थागत संस्कार अत्यन्त सिक्न सक्छ ।

विपत्तिको सामाजिक पाटो

विपत्तिले वैज्ञानिक क्षमतामात्र होइन सामाजिक जिम्मेवारीको पनि परीक्षा लिन्छ । भोटेकोसी महाविपत्तिपछि सामाजिक सञ्जालमा पुराना तस्बिरलाई नयाँ भन्दै फैलाउने, अपुष्ट सूचना प्रसारण गर्ने, कृत्रिम सामग्री प्रचार गर्ने तथा मुलुक र पीडित परिवारका निजी दृश्य सार्वजनिक गर्ने प्रवृत्ति देखियो ।

विपद् व्यवस्थापनमा विश्वसनीय सूचना पनि पूर्वाधारजातकै महत्त्वपूर्ण हुन्छ । आधिकारिक पुष्टि नभएको सूचना नफैलाउने, पीडितको गोपनीयता सम्मान गर्ने र संकटमा मानवीय संवेदनशीलता कायम राख्ने संस्कार विकास गर्नुपर्छ ।

निष्कर्ष – सहअस्तित्वको विकास मोडेल

हामी भारतीय र युरेसियन प्लेटको अभिसरण रोक्न सकेदैनौं । हिमालयको उठान, भूकम्प, हिमनदीको गति वा नदीको प्राकृतिक व्यवहार समाप्त गर्न सकेदैनौं । तर तिनबाट उत्पन्न हुने जोखिमको असर भने कम गर्न सक्छौं । हामी जोखिमयुक्त भूभाग पहिचान गर्न सक्छौं । वैज्ञानिक अनुगमन गर्न सक्छौं । चेतावनी आएपछि नागरिकलाई समयमै सुरक्षित स्थानमा सार्न सक्छौं । भवन सहिता लाग्नु गर्न सक्छौं । पूर्वाधार निर्माणअघि भूगर्भीय र जलवैज्ञानिक अध्ययन अनिवार्य बनाउन सक्छौं ।

अगस्ट २६ को महाविपत्तिले दिएको सबैभन्दा ठूलो सन्देश यही हो– हिमताल, हिमनदी, चट्टान, नदी र बस्तीलाई एउटै अन्तरसम्बन्धित प्रणालीका रूपमा हेर्नुपर्छ । विपत्ति हिमालको दृष्योमा सुरु हुन सक्छ, तर त्यसको परिणाम सयौं किलोमिटर तलका बस्तीले भोग्न पुग्छन् ।

प्रकृतिले आफ्नो नियम परिवर्तन गरेर हामीसँग सम्भोजीता गर्दैन । हामीले नै विज्ञान, पूर्वतयारी र विवेकका आधारमा आफ्नो विकास, बस्ती र जीवनशैलीलाई प्रकृतिको स्वभावअनुकूल बनाउनुपर्छ । प्रकृतिलाई जित्न त सकिँदैन तर त्यसको स्वभाव बुझेर र सम्मान गरेर सुरक्षित रहन सकिन्छ ।

बाइखरीबाट

सामान्यतया हामी तेजपत्तालाई एउटा सुगन्धित मसलाका रूपमा मात्र चिन्झौं, जसले तरकारी वा पुलाउको स्वाद बढाउँछ । तर, प्राकृतिक गुणले भरिपूर्ण तेजपत्ता सौन्दर्य निखारका लागि पनि उत्तिकै प्रभावकारी मानिन्छ । छाला (त्वचा) र कपालको समस्या समाधानमा यसको प्रयोग निकै लाभदायक हुन्छ ।

तेजपत्तालाई सौन्दर्यका लागि निम्न ५ तरिकाले प्रयोग गर्न सकिन्छ:

१. अनुहारका काला दाग हटाउन

यदि तपाईंको अनुहारमा डण्डीफोर वा अन्य कारणले काला दागहरू बसेका छन् भने तेजपत्ता निकै सहयोगी हुन्छ । यसका लागि तेजपत्तालाई पानीमा राम्ररी उमाल्ने र उक्त पानीले नियमित अनुहार धुने गर्नाले छाला सफा हुनुका साथै दागहरू बिस्तारै हराउँदै जान्छन् ।

२. घामबाट उड्नेछो छालाको सुरक्षा

कडा घामका कारण छाला डुह्ने वा छालाको रङ असमान हुने समस्या छ भने तेजपत्ताको पानी प्रयोग गर्न सकिन्छ । यसले छालालाई प्राकृतिक शीतलता प्रदान गर्नुका साथै रङ्गमा एकरूपता ल्याउन मद्दत गर्छ ।

३. रेशमी र चमकदार कपालका लागि

कपालको प्राकृतिक चमक हराएको छ वा खस्रो भएको छ भने तेजपत्ताको पानीले कपाल धुने गर्नुहोस् । यसको नियमित प्रयोगले कपाललाई नरम, मुलायम र चमकदार

बनाउन मद्दत गर्छ ।

४. छालाको पोषण र सफाई

तेजपत्ताको पातलाई पिसेर लेप बनाउने र त्यसमा दही मिसाएर अनुहार तथा शरीरमा लगाउनाले छालाको गहिरो सफाई हुन्छ । यसले छालालाई आवश्यक पोषण प्रदान गरी प्राकृतिक रूपमै चमकिलो बनाउँछ ।

५. बलियो र सेतो दाँतका लागि

तेजपत्ता दाँतको चमकका लागि पनि अचुक औषधि हो । तेजपत्तालाई घाममा सुकाएर घुलो बनाउने र उक्त घुलोलै दाँत माइने गर्नाले दाँतको पहिलोपना हट्छ । यसले दाँतलाई मजबुत बनाउनुका साथै मुस्कानमा चमक थप्छ ।

बनाउन मद्दत गर्छ ।

४. छालाको पोषण र सफाई

तेजपत्ताको पातलाई पिसेर लेप बनाउने र त्यसमा दही मिसाएर अनुहार तथा शरीरमा लगाउनाले छालाको गहिरो सफाई हुन्छ । यसले छालालाई आवश्यक पोषण प्रदान गरी प्राकृतिक रूपमै चमकिलो बनाउँछ ।

५. बलियो र सेतो दाँतका लागि

तेजपत्ता दाँतको चमकका लागि पनि अचुक औषधि हो । तेजपत्तालाई घाममा सुकाएर घुलो बनाउने र उक्त घुलोलै दाँत माइने गर्नाले दाँतको पहिलोपना हट्छ । यसले दाँतलाई मजबुत बनाउनुका साथै मुस्कानमा चमक थप्छ ।

ਫੋਨ: ੯੮੫੬੦੫੮੮੧੩, ੯੮੦੬੧੮੦੮੧੩

